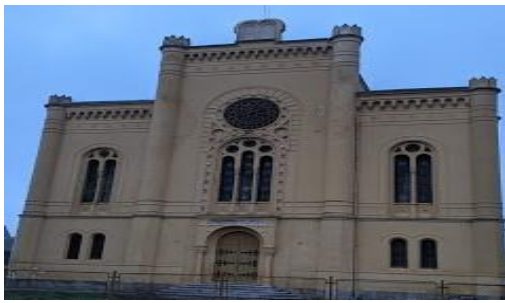

פון דע קראַלאַ הויף

מהנעשה ונשמע • שיחות ואמרי קודש • תמונות
בס"ד, ערש"ק ראה תשפ"ו • גליון פנימי

ב עקב – יג מנ"א

אחר תפילת שחרית היסב מרן רבינו שליט"א למעמד לחיים לרגל הילולת בעל מגלה עמוקות זי"ע ולרגל היארצייט של מרת אסתר בת ר' צבי ע"ה נדבת בנה הרב שמחה בונים גשטטנר הי"ו.

בצהרי היום הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית וקבלת קהל לעצה ולברכה בעיר יבנה.

בין מנחה למעריב התקיים במחיצת הקודש, מעמד "ובערותם הרע מקרבך" כאשר מר"ש כיבד את אחד מאנ"ש בשבירת אייפון טמא והחלפתו בפלאפון כשר ומאושר.

לעת ערב השתתף מרן רבינו שליט"א בשמחת החתן אלעזר בהר"ר יוסף כהן הי"ו מאלעד עב"ג בשעטומ"צ.

ג עקב – יד מנ"א

מרן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה לרגל הילולת הרה"ק צבי הירש מליסקא זי"ע לברכות ופסוקי דזמרה. ובישתבח העביר מר"ש את התיבה לחיוב.

בלחיים אחר תפילת שחרית שח מרן רבינו שליט"א מהילולת הרה"ק הילולת רבי הרשל ליסעקר זי"ע בעל אך פרי תבואה וסיפר עובדות מבעל ההילולא כדלהלן.

ומבין תלמידיו הכי גדולים והמפורסמים היה הרה"ק ר' ישעיה מקערסטיר זי"ע, שחתם עצמו שהיה "משמש בקודש אצל הרה"ק מליסקא זי"ע".

משמיה דהרה"ק רבי צבי הירש מליסקא זיע"א נאמר בזה על פי הלצה, כי לכך אין אומרים תחנון כשהוא בדרך, יען שנאמר (בראשית יב ב) 'וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדָּלְהָ שְׁמִי וְהָיָה בְּרַכְּהָ, וּפִירַשׁ רַש"י: לפי שהדרך גורמת לשלשה דברים, ממעטת פריה ורביה, וממעטת את הממון, וממעטת את השם. ואם אמרו שהדרך ממעטת את הממון, הרי ש'לוקה' - לומר תחנון וללקות על החזה באמירת אשמנו, 'ומשלם' - היינו הוצאות הדרך שממעטת את הממון לא אמרין.

מרן רבינו שליט"א הגיע לפעילות וקבלת קהל בעיר גבעתיים.

בשיעור בין מנחה למעריב שח מרן רבינו שליט"א כדלהלן: כתבו ב'דעת זקנים' מבעלי התוספות, שחז"ל (מנחות מג, ב) דרשו עה"פ וְעָתָה יִשְׂרָאֵל מִה' אֱלֹהֶיךָ שְׁאֵל מַעֲמָךְ וגו' (י, יב). בתיבת 'מה', אל תקרי מה אלא 'מאה', ומכאן מצאו סמך למאה ברכות שחייב אדם לברך בכל יום. וכתבו שאכן

יש בפסוק 99 אותיות, וכאשר מחליפים את ה'מה' ב'מאה' נוספת אות אחת, ועולה סך מנין כל האותיות למאה אותיות. וזה לשונם: "וכן בפסוק זה יש מאה אותיות חסר אחת וכאשר תוסיף אות אחת לעשות ממנה מאה תשלם החשבון למאה."

ד עקב – טו באב

בלחיים אחר תפילת שחרית שח מר"ש כדלהלן: היום חל יומא דהילולא של הרה"ק צבי מרודניק זי"ע מסופר (ישראל סבא) כי בשנתו האחרונה לחייו חש בעיניו הק' ונחלשה ראייתו, ונסע ולקח את בנו כ"ק מרן אדמו"ר [בעל השפע חיים מצאנז] זי"ע איתו לעיר נירעדהאז באונגארן לרופא עיניים. והרופא קבע שדוק מכסה את עיניו ועליו להמתין שנה שלמה עד שינתחו את העין ואז יתרפא.

כשמוע רבינו את דברי הרופא החוויר כסיד ואמר לרופא האיך אפשרי הדבר והרי לא יהא ביכולתי ללמוד כשנה, התחיל הרופא הנכרי לנחמו בתנחומין של הבל, שגם להבדיל לאחד השרי בממלכה היתה אותה מחלה וריפא אותה בשיטה זו, ורבינו סירב בדבר ונסעו משם.

בבית אמר רבינו זי"ע לבנו מרן זי"ע שאפילו אם יאמרו לי שעלי לשבת זמן רב בבית הסוהר ואפ' במרתף טחוב וצר, אסכים בדבר בלבד שיתנו לי גמרא ללמוד בו שם, אבל האיך אוכל לשבת שנה תמימה כעיוור ולא אוכל לעסוק בתורה, כך איני יכול לחיות כלל, ולאחמ"כ יצא רבינו זי"ע עם בנו מרן זי"ע לעיר המלוכה וויען, לדרוש ברופאים מפורסמים, אך אז כבר היה מידי מאוחר והרופאים כבר התיאשו מרפואתו.

בצהרי היום הגיע מרן רבינו שליט"א לכפר חב"ד. להשתתף בסעודת הברית לבן הרה"ח יוסף יצחק אדרעי הי"ו מתומכי מוסדותינו הק'.

אחר תפילת מעריב החל מר"ש במסירת שיעור חדש באור החיים הק' ובספרי חסידות ובענייני הפרשה, בבית המדרש החיד"א באשדוד.

בפתיחת השיעור שח מר"ש כדלהלן: פעם דיבר איזה אברך עם הגה"צ רבי זונדל קרויזער זצוק"ל בדרכי תורה ועבודה, לאחמ"כ ביקש ממנו האברך עצה טובה - שיורה לו איזה קבלה טובה יקבל על עצמו כחיזוק בתורה. אמר לו רבי זונדל, אם תשמע לעצתי, הוסף נא עוד דקה אחת לסדר לימודך בכל יום. הביט האברך בתמהון, וכי מה חשיבות יש לרגע בודד מתוך כל המעת לעת.

אמרו חז"ל שמת"ו באב 'מאן דמוסיף יוסיף' וברשב"ם (ב"ב קכא: ד"ה מט"ו) יוסיפו לו שנות חיים - מתוך שהימים מתקצרים והלילות מאריכין יעסוק יותר בתורה (שהרי אין עוסקים במלאכתן בלילה רק ביום).

והנה, הרי כל הוספת ליל ט"ו על הלילה הקודמת לו אינו אלא בדקה אחת ויחידה, ועל כך עורכים שמחה רבה עד שלא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב' (כמבואר שם), עתה אמור לי, האם אין כדאי לקבל 'קבלה' על דקה אחת של תורה.

לעת ערב השתתף מרן רבינו שליט"א בשמחת הבר מצוה להבה"ח חיים בהר"ר מרדכי בייגל הי"ו ונכד להרה"ח יעקב זולדן הי"ו שהתקיים באולם באשדוד.
מר"ש איחל מז"ט לחתן הבר מצוה ולבעלי השמחה.
במהלך שהותו שוחח מר"ש עם הרה"ג חגי משה צין שליט"א דומ"צ ויזניץ ומרבני אשדוד.

בהמשך הערב נכנס אל הקודש פנימה ידידינו הנגיד הרב אהרן פרישמן הי"ו מבית שמש.
בצאתו אף הרים תרומה נכבדה לטובת מוסדותינו הק'

ה עקב – טז אב

אחר תפילת שחרית שח מר"ש כדלהלן:
בספר 'לשכנו תדרשו' מסופר שהגאון רבי שמואל גרינימן זצ"ל, שוחח פעם עם החפץ חיים זיע"א על בעיות הדור באותה תקופה, כאשר קושי הפרנסה היה מעיק על אלפים מאחינו בני ישראל. אמר ר' שמואל לחפץ חיים, שהוא מוכן לעשות 'עסקה' עם הקב"ה, שהוא רוצה להחליף זכות מצוות תפילין של יום אחד שלו, עבור זה שהקב"ה ישלח פרנסה לאלפי יהודים.

ר' שמואל היה בטוח שהחפץ חיים יענה לו, שאין זה מספיק מצוות תפילין אחת בשביל לבקש פרנסה לכל כך הרבה יהודים, ועליו להתנדב עוד כהנה וכהנה מצוות לצורך בקשה גדולה זו.

להפתעתו ענה לו החפץ חיים תשובה אחרת לגמרי ממה שהוא חשב. והמשיל לו משל, למה הדבר דומה, לאדם שנכנס לחנות לקנות סוכריה, ובא לשלם למוכר בשטר של מליון שקל, ומבקש מהחנוני שיתן לו עודף, הרי ברור שהמוכר לא יסכים לעסקה כזו. כמו כן המשיך החפץ חיים בענין שלר, הנך מבקש פרנסה לאלפי יהודים, להוי ידוע לך שאצל הקב"ה בקשה זו היא כמו לתת סוכריה במושגים שלנו. אבל מצוות תפילין אחת, אין ערוך לשכרה, כדכתיב "כל חפצך לא ישוון בה", והיא נצח שאין לשער ערכו, ומימליא שהקב"ה לא מקבל עסקאות כאלו.

אחר מעריב הגיע מרן רבינו שליט"א לשאת שיחת חיזוק לימי בין הזמנים בבית המדרש "שבטי ישראל" ברובע ב' בין הדברים אמר מר"ש כדלהלן:

הקריאה מעוררת את הזמן: עקב מרמז על עקביים, אנשים פוסעים בהם ובא בימים אלו שבהם אנשים פוסעים והולכים לטיוילים במרחבי הארץ, שאין והיה אלא לשון שמחה, שהשמחה האמיתית היא דייק בלימוד התורה דברי האור החיים הק' שמרחיב בענין לימוד התורה בשמחה.

יום ו' - עש"ק עקב – יז אב

אחר תפילת שחרית ביכה מר"ש את פטירתו הפתאומית של הרה"ח אליהו עזריאל גרינוולד ז"ל.

בהמשך היום נכנס אל הקודש פנימה הדומ"צ הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מח"ס גם אני אודך, להתברך לרגל שמחת אירוסיו בנו עב"ג בשעטומ"צ

אחר הטבילה במקוה לכבוד שבת, למד רבינו שליט"א שנים מקרא ואחד תרגום. אחר מכן אמר שיר השירים.

שב"ק עקב – יח אב

מרן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה לתפילת מנחה ערב שבת.

אחר מנחה עברו האורחים להתברך בברכת שלום עליכם.

~ ~ ~

בין קבלת שבת למעריב נשא מרן רבינו שליט"א דברות קודש בעניני הפרשה בין הדברים אמר כדלהלן:

סיפר מרא דארעא ישראל רבי יוסף חיים זוננפלד: מעשה ביהודי הגיע לוינה וראה שלט גדול אך לא ידע לקרוא אותו כי לא הכיר את שפת המדינה. עבר שם יהודי עשיר, בנקאי מקומי, ביקש ממנו לקרוא לו את השלט. הבנקאי תמה: "איך יהודי מסתובב בווינה בלי לדעת את השפה?"

אמר לו האורח: "אשאל אותך שתי שאלות ואחר כך אענה. הראשונה – את הבגדים שעליך, תפרת בעצמך?" ענה הבנקאי: "לא, אני לא יודע לתפור." "א"כ איך אתה לובש בגדים?" "הולך אני לחייט והוא תופר לי." "זה לא עולה כסף?" "בוודאי, אבל מה שאני מרוויח בשעה אחת, החייט לא מרוויח בשנה שלימה, לכן כדאי לי לעסוק במקצועי ואת הבגדים להזמין תמורת תשלום."

שאלה שניה: "אתה יודע לבשל ולאפות?" "לא." "אז מה אתה אוכל?" "הולך לחנות וקונה את כל הדרוש." "זה לא יותר זול להכין בבית?" "ודאי, אבל אני בנקאי ומרוויח הרבה כסף."

אמר הבנקאי: "עכשיו תענה לי איך אתה מסתובב בעיר בלי לדעת את השפה?" ענה לו: "כשם שאתה עוסק בבנקאות ואת הדברים האחרים אתה משיג על ידי אחרים תמורת תשלום, כך גם אני עסוק בדבר החשוב ביותר בעולם – אפילו יותר מבנקאות – לימוד התורה! כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים. ואם אתקע ולא אדע לקרוא – תמיד יעבור איזה בנקאי מקומי נחמד שיתנדב להקריא לי את השלט!"....

בדרכו לביתו נאווה קודש פגש מר"ש את הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א מרבני בית שמש ונכדו של מרן הראשון לציון הגאון ר' עובדיה זצ"ל בן לבנו הגאון יעקב יוסף זצ"ל..

הרב עובדיה שראה את העלון אמונת חיים בבית המדרש שיבח את התוכן הנפלא שיש בו אח"מ נפרדו בברכת גוט שבת ואיחלו זה לזה רוב ברכות

בהמשך הדרך שח מר"ש כדלהלן:

מעשה היה בהרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זיע"א, שנסע פעם מביתו לזמן ממושך. כאשר שב לביתו קפצו עליו ילדיו הקטנים ושאלו אבא מה הבאת לנו, והוא שטרם הספיק לנוח מטלטולי הדרך ענה להם לא הבאתי כלום.

~ פירות טיש ~

אחר מכן התיישב שוב מר"ש על מקומו והחל בניגונים לא-ל אשר שבת... צור משלו... י-ה אכסוף ו-ה ריבון, רחם, אודה לא-ל צמאה נפשי.

אחר הלחיים שח מר"ש כדלהלן:

סיפר הגה"ח רבי שמואל אונסדארפער מחותנו של הרבי הקדוש מצאנז-קלויזנבורג זצ"ל, ששמע בעצמו מפי קדשו אחרי ימים רבים כי בהיותו כלוא במשך תשעה חדשים במחנה 'מיהלדארף פנימה', היה רואה תמיד מול עיניו פלג מים זבים שקלחו מעבר לגדר, ברם הגדר היתה מחושמלת היה מסוכן אפילו להתקרב אליה, הוא התפלל איפוא כל אותם הימים לקב"ה 'חנני אבא רחימא, רק עוד פעם יחידה בחיים לטבול במעין המטהר, חנני רק עוד פעם יחידה לברך 'שהכל' על מימיו החיים'!!!...

כשהגיע רגע השחרור מהמחנה, בו ברגע שיצא לחרות, הזדרז האדמו"ר ופנה ראשונה במהירות אל הפלג החי ביער, וזינק אל תוך מימיו לטבול בהם, גם שמה מן המים מלוא לוגמיו אחרי שברך עליהם בהתרגשות רבה כפי שעוד לא ברך מעולם 'שהכל נהיה בדברו', והוסיף אדמו"ר זי"ע כשחתם סיפור זה, הלואי ואזכה עוד פעם אחת ויחידה בחיים לברך ככה 'שהכל נהיה בדברו'. והמשיך מר"ש עוד זמן ממושך בניגוני שב"ק ושמחה וגאולה.

~ שלום זכר ~

מן רבינו שליט"א השתתף בשמחת השלום זכר והוואך נאכט לבן הר"ר דוד אנגלברג הי"ו מן רבינו שליט"א איחל ברכת מזל טוב לבעל השמחה ולסבים המחותן הגה"צ ר' קלמן אהרן שליט"א והר"ר ישראל אליעזר שטרן הי"ו אחריה בירך אכל ושתה מהמטעמים ואיחל ברכת לחיים

~ צפרא דשבתא ~

מן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה בלהבת אש קודש. התעוררות מיוחדת עת שורר מר"ש א-ל אדון ו"במקומך" בניגוני רגש. אחר עליית שישי ערך מר"ש מי שבירך לחולי עמך בית ישראל. את עליית מר"ש רכש וכיבד הרה"ח מרדכי וינריך הי"ו י"ר ארגון רפואה ושמחה. אחר התפילה עברו אנ"ש להתברך בברכת "גוט שבת".

~ קידושא רבא ~

מן רבינו שליט"א השתתף בקידושא רבא להולדת הבת להר"ר זונדיל צין בן הרה"ג ר' יעקב שליט"א וחתן הר"ר חיים מאיר שכטר הי"ו – מר"ש קידש על היין ברוב עם ושר שבענו...

~ עתיקין קדישין ~

סעודת צפרא דשבתא ערך מן רבינו שליט"א בביתו נאווה קודש. במזיגת והגבהת הכוס לקידוש כיבד מר"ש את ה"ה שמעון הי"ו ושרו המזמורים כנהוג.

התפלא הילד הקטן ואמר אבא לא יתכן שנסעת לכל כך הרבה זמן ולא הבאת כלום, ובשומעו זאת תיכף ומיד התעלף.

כאשר העירו אותו מעלפנו שאלו אותו מה קרה לך שהתעלפת השיב ואמר כאשר שמעתי את הילד שואל אבא לא יתכן שנסעת לכל כך הרבה זמן ולא הבאת כלום, הבנתי שזה בדיוק מה שישאלו אותי בשמים אחרי מאה ועשרים לא יתכן שנסעת לכל כך הרבה זמן ולא הבאת כלום. המחשבה הזו זעזעה אותי, עד שהתעלפתי מרוב פחד.

~ שוה"ט ליל שב"ק ~

מן רבינו שליט"א ערך שוה"ט כשעה אחר התפילה בביתו נאווה קודש. במזיגת והגבהת הכוס לקידוש כיבד מר"ש את בנו ה"ה שמעון הי"ו

לפני "מנוחה ושמחה" החל מר"ש בניגוני שמחה וגאולה וכן בניגון החדש שהלחין על המילים "העלף מיר ארויס הייליגער באשעפער"

בתוספת הקדמה ופתיח איטי חדש שהלחין מר"ש השבוע על המילים אנא ה' הושיעה נא...

~ ~ ~

אחר ה'יוה"ה החל מר"ש בניגון "מנוחה ושמחה" בלחן יו"ט.

~ ~ ~

בלחיים שח מר"ש כדלהלן:

הרה"ק בעל ה'אבני נזר' מסוכטשוב זי"ע, מביא בהקדמה לספרו 'אגלי טל': "כי עיקר מצות לימוד התורה היא להיות שש ושמש ומתענג בלימודו, ואז דברי תורה נבלעים בדמו, ומאחר שנהנה מדברי תורה הוא נעשה דבוק לתורה."

והאריך מר"ש בעניין חיוניותה של מתיקות התורה בלב לומדיה, ואלו דבריו: "אדם אשר לא ירגיש טעם מתיקות התורה, בסופו אינו נשאר נאמן לה, ואין תלמודו מתקיים בידו". מתיקות התורה היא המחברת ומדביקה את נפש האדם לעמלה וליגיעה!

אחר הזמירות כנהוג החל מן רבינו שליט"א את הניגונים שהלחין על המילים "רחם בחסדך..." "צמאה נפשי לאלוקים..." חזן וקהל. אחר מכן הורה לשיר שוב יחדיו את הקטע של "זכור אהבת קדומים..." וכן את הניגון המהיר שהתאים על המילים "לבי ובשרי ירננו לא-ל חי"

~ ~ ~

לפני התורה שר רבינו שליט"א את הניגון לכבוד שבת... (שמר"ש התאים בלחן למקדש)

~ ~ ~

מן רבינו שליט"א זימן וכיבד את חתדב"נ הרה"ג ישראל יוסף נחמן שליט"א בהגבהת הכוס.

לאח"מ קמו לריקוד שמחה וכן בניגון שהלחין מר"ש על המילים "פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון".

והמשיך בניגון שהתאים מר"ש על המילים "שבענו מטובך". בסיום איחל גוט שבת

~ ~ ~

אחר הלחיים בסעודת עתיקא קדישא שח מר"ש כדלהלן:
הרב מפונביץ זצ"ל סיפר בשם מרנא ה'חפץ חיים' זצ"ל על
מאורע מימי נעוריו בעיר מולדתו זעטל: היה בעיירה ברנש
ושמו קופל – אדם בלתי מפקח שתמיד היה ללצון בקרב
תושבי העיר שהתקלסו בו.

פעם שמע קופל שבעיר הגדולה גרודנא נפתח בית חרושת
לטבק, ולרגל טכס הפתיחה יחלקו חינם שתי חבילות מחרקה
(סוג גרוע של טבק).

חשקה נפשו של קופל לקבל את המחרקה. אבל כיצד יגיע
לגרודנא? כסף אין לו לקנות כרטיס נסיעה.

מה עשה? הלך ברגל! משך שלושה ימים הלך ושלושה ימים
חזרה לעיירתו.

כשחזר, סבבו אותו אנשי העיר זעטל ושאלוהו: "נו, קופלה,
מה הבאת מן העיר הגדולה גרודנא? וקופל עונה: "הבאתי
משם שתי חבילות של מחרקה!" והעם מריע לקראתו בצחוק
על מפעלו הגדול ועל השגו.

היה ה'חפץ חיים' מסיים את סיפורו: "המהלך מאוצר
הנשמות עד עולמנו כאן הוא יותר הרבה מאלפי אלפים
פרסאות, והוא בודאי גדול יותר מהמרחק שבין זעטל
לגרודנא. והנה אחרי שהנשמה תחזור למקום מוצאה ותבוא
לפני פמליא של מעלה – הרי ישאלו אותה: 'מה הבאת איתך
משם?'".

~ ~ ~

כן זימרו ממקומך מלכינו תופיע, אל תירא, שמע ישראל, הן
גאלתי.

~ ~ ~

אחר מכן כיבד מר"ש את הרב מרדכי אנגלברג הי"ו בניגון
"מזמור לדוד".

לפני ברכת המזון למד מרן רבינו שליט"א בקול מתוך הספר
הק' "נועם אלימלך" והסביר בטו"ט כמנהג רבוה"ק זי"ע
והוסיף נופך מדיליה.

אח"מ קם מר"ש לריקוד בניגון החדש שהלחין על המילים
"תהילת ה' ידבר פי ויברך כל בשר"

~ ~ ~

בהשמים מספרים כיבד מר"ש את ה"ה אביגדור
מר"ש הגביה את הכוס וכיבד לזמן את הרב ישראל יוסף
נחמן שליט"א

אחר ברכת המזון קם מר"ש לריקוד של מצוה.

~ רעוא דרעוין ~

מרן רבינו שליט"א ערך "סעודה שלישית" בהיכל "רעוא
דרעוין" דקהליתנו הק' רובע ו' אשדוד.

אחר הזמירות כנהוג פתח מר"ש בדברי תורה ובענייני דיומא:
חז"ל דורשים על הכתוב "מה ה' אלוך שואל מעמך", אל
תקרי 'מה' אלא 'מאה', אלו מאה ברכות שאדם צריך לברך
בכל יום ויום.

עניין זה של מאה ברכות מתאים מאוד עם תחילתה של
הפרשה, והיה עקב תשמעון, ומבאר רש"י עקב – מצוות
שאדם דש בעקביו, אם תשמעון – אז ושמר ה'.
המצוות שאדם דש בעקביו, קשות ליישום בגלל החמקמקות
שלהם, ומאידך קלות ליישום בגלל שהן לא מורכבות. כדוגמא

'מאה ברכות' – ממילא אנו מברכים, זאת הורגלנו מקטנות
לא להכניס לפה מאכל בלי ברכה, והורגלנו כי כל בוקר אנחנו
מברכים את הברכות, אך עדיין כבד עלינו לקיים 'ולא יזרוק
ברכה מפיו', שהברכה תהיה בכוונה ראויה, שתאמר בחיתוך
המילים. ההבדל בין ברכה הנאמרת בחטף ומבלי משים
לברכה הנאמרת ביישוב הדעת ובכבוד ראש הוא הבדל
שמים וארץ. והברכה המובטחת, גם היא לאין ערוך.

~ ~ ~

אח"מ זימן מרן רבינו שליט"א ברכת המזון על הכוס.

בהגבהת הכוס כובד הר"ר משה כהן הי"ו

אחר מעריב בזמן "רבינו תם" עברו אנ"ש להתברך בברכת
אגוטע וואך.

אחריה ערך מר"ש הבדלה ברוב עם.

~ מלוה מלכה ~

בעת סעודת "מלוה מלכה" הזכיר מרן רבינו שליט"א את
הילולת הצדיקים של השבוע הקרוב.

שידור חי בקול קראלי

א ראה – יט מנ"א

בלחיים אחר תפילת שחרית שח מר"ש מהילולת הרה"ק
שמעון מאמשינוב זי"ע

סיפר הגה"ח רבי שלמה קאליש זצ"ל, חתנו של הרה"ק בעל
'חלקת יואב' זי"ע: "א: פעם אחת הוצרכתי לשבות בעיר
סקרנביץ' והלכתי לביל שבת אל שולחנו הטהור של קרובי
הרה"ק רבי שמעון קאליש זי"ע, בנו של 'הצדיק השותק'
הרה"ק רבי מנחם מנדל קאליש זי"ע"א מוורק. שמעתי אותו
אומר תורה על הפסוק 'לא תונו איש את עמיתו' בלשון זו:
אמת הכתוב מזהיר רק לא לרמות את חברו, אבל הסברא
נותנת כי גם את עצמו אין לרמות, וסברא פשוטה היא: במה
אתה גרוע מעמיתך?!"

בהמשך היום הגיע מרן רבינו שליט"א לביקור בעיר בת ים
וקיבל קהל לעצה ולברכה.

במהלכה ביקר מר"ש אצל הרה"ג אריאל מלכה שליט"א רב
בית המדרש זכור לאברהם, אשר כיבדו לשאת דברי חיזוק
בכולל בעלי בתים שבנשיאותו.

אחר יום פעילות רוחנית וקבלת קהל בעיר בת ים עלה מרן
רבינו שליט"א לתצפית הים בעיר בת ים לנוח קצת מעמלו
ולהגות בתורה בנוף ובאוויר המהמם והפסטרולי הצופה על
חוף הים.

קול קראלי

עדכונים ♦ שיחות ודרשות ♦ סיפורים ♦ ניגונים

074-7962278 אידיש

03-7236730 עברית

שמעו ותחי נפשכם

מערכת דע קראלע הויף - דוא"ל: a0747962278@gmail.com לעדכונים ולהצטרפות לרשימת התפוצה